

ΧΤΕΣ

χτες κ. **χθες** κ. **εχθές**, επίρρ. [<αρχ. χθές]. **1.** την προηγούμενη μέρα από αυτή που διανύουμε σήμερα: «χτες τ' απόγευμα πέρασε απ' το μπαράκι ο τάδε και σε ζητούσε». (Λαϊκό τραγούδι: **χτες** μεσάνυχτα και κάτι κατηφόρισα, στη μικρή την πλαταιίτσα που σε γνώρισα). **2.** (αόριστα) το πρόσφατο παρελθόν σε αντιδιαστολή με το σήμερα: «χτες ήταν τόση δα και σήμερα που την είδα είναι ολόκληρη κοπελίτσα». **3.** ως ουσ. **το χτες**, (αόριστα) το παρελθόν και συνήθως όχι το πολύ μακρινό: «οι άνθρωποι του χτες άρχισαν κι αυτοί να προσαρμόζονται στη σύγχρονη τεχνολογία».

- **λες και ήταν χτες**, έκφραση με την οποία δηλώνουμε πως λόγω της ταχύτητας με την οποία κυλάει ο χρόνος, οι διάφορες αναμνήσεις μας είναι ολοζώντανες: «λες και ήταν χτες που ήμασταν μαθητές με κοντά παντελονάκια». (Τραγούδι: **λες και ήταν χτες**, *λες και ήταν χτες, που φιλάκια σου 'δινα στα χείλη τα βελούδινα*)

- **σαν να ήταν χτες**, βλ. συνηθέστ. **λες και ήταν χτες**.

- **το σήμερα είναι χτες**, βλ. λ. [σήμερα](#).

- **χτες προχτές**, (αόριστα) πριν από μερικές μέρες: «μου φαίνεται πως ήταν χτες προχτές που πέρασε ο τάδε απ' το μπαράκι και σε ζητούσε».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας